

Dosarul nr. 1ra-2280/21
1-21032446-01-1ra-24122021

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

12 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Plămădeală Ghenadie, Toma Nadejda,

Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

Judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către inculpatul *Fluerari Andrei*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2021 și a sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 21 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui

Fluerari Andrei xxxxxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx, xxxxx

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4), lit. b) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 03.03.2021 – 21.04.2021;

instanța de apel: 14.05.2021 – 08.09.2021;

instanța de recurs: 24.12.2021 – 12.05.2022.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor cauzei penale, Colegiul penal lărgit

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 21 aprilie 2021, **Fluerari Andrei** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi cu aplicarea art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală a fost condamnat la **3** (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce vizează gestionarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe un termen de **5** (cinci) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de **5** (cinci) ani.

S-a dispus încasarea din contul lui *Fluerari Andrei* în beneficiul *Statului* suma de **1680** lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că:

Fluerari Andrei, urmărind scopul consumului de droguri, conștientizând caracterul ilicit al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestora, a procurat un pachet din polietilenă, în care se afla o substanță gălbuie cu miros specific, pe care l-a transportat și păstrat ilegal la sine până la 06.10.2020, aproximativ ora 15:00, când, aflându-se pe str. Industrială 14/1, mun. Chișinău, a fost stopat de către angajații Batalionului de Patrulare și Reacționare Operativă al DP a mun. Chișinău și condus la

Inspectoratul de Poliție Ciocana, situat pe str. Voluntarilor 3/1, mun. Chișinău, unde a predat benevol substanța menționată.

Potrivit Raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/-1-R-3880 din 12.11.2020, masa vegetală, uscată, mărunțită, de culoare galbenă-cafenie, reprezintă produs etnobotanic ce conține cannabinoidul sintetic MDMA(N)-022, masa căruia constituie 46,80 g, iar conform Informației nr. RG02-000836 din 24.02.2021, eliberată de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, substanța MDMA(N)-022 reprezintă un cannabinoid sintetic, fiind o substanță psihotropă fără utilizare medicală. Analog structural și funcțional ai substanței MDMA(N)-022 se consideră, inclusiv 5F-AMB, care este introdus în Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05.10.2004, cu privire la aprobarea tabelelor și listelor Substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora supuse controlului, succesiv, în Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, substanța 5F-AMB se află pe poziția 191 și respectiv 193 pentru mase vegetale, cantitatea de 46,80 g, reprezintă cantități deosebit de mari.

Astfel, acțiunile inculpatului *Fluerari Andrei* au fost încadrate juridic în baza art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, după indicii calificativi – „*circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, fără scop de înstrăinare, adică păstrarea, transportarea analogilor drogurilor fără scop de înstrăinare, săvârșite în proporții deosebit de mari.*”

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a contestat-o cu apel, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei inculpatului și emiterea unei decizii în această parte, prin care inculpatului *Fluerari Andrei* să i se aplice o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce vizează gestionarea substanțelor narcotice, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe un termen de 5 ani.

3.1 În motivarea apelului a invocat că, prima instanță a calificat corect acțiunile inculpatului, dar nu a respectat criteriile de individualizare a pedepsei, aceasta fiind prea blândă, fiind astfel încălcate prevederile art. 61 alin. (2) și art. 75 Cod penal, fapt care nu va asigura atingerea scopului legii penale, or inculpatul a fost anterior condamnat pentru comiterea unei infracțiuni similare, cu stabilirea unei perioade de probațiune, dar pedeapsa nu și-a produs efectul de corectare, mai mult, la caz, lipsesc careva circumstanțe excepționale sau atenuante ce ar permite aplicarea unei pedepsei neprivative de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2021 a fost admis apelul declarat de către procuror, casată sentința în partea aplicării pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lui *Fluerari Andrei*, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de **3** (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce vizează gestionarea substanțelor narcotice, etnobotanicelor sau analogilor acestora, pe un termen de **5** (cinci) ani.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, astfel just a ajuns la concluzia că inculpatul *Fluerari Andrei* a săvârșit anume infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, însă la

stabilirea pedepsei nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale ale inculpatului în coroborare cu prevederile art. 61 Cod penal.

Așadar, instanța de apel a reținut că la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului Fluerari Andrei, prima instanță, deși a reiterat prevederile art. art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, nu le-a aplicat corespunzător. Mai mult, instanța de fond, suspendând condiționat executarea pedepsei, nu a indicat în aceste sens careva circumstanțe ce ar indica că inculpatul întrunește cerințele aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, omițându-se, astfel pericolul infracțiunii comise, impactul asupra societății, faptul că în privința inculpatului la moment sunt intentate mai multe cauze penale, precum și că inculpatul Fluerari Andrei anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară, pedeapsa stabilită condamnatului a fost suspendată pe o perioadă de probațiuni de 2 ani, însă nu s-a corectat și a comis, din nou, o altă infracțiune.

Astfel, instanța de apel a conchis că doar aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare va atinge scopul pedepsei penale, prevăzut de legiuitor la art. 61 Cod penal.

5. Legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești este contestată cu recurs ordinar de către inculpatul *Fluerari Andrei*, prin care invocând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6), 10), 11) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în privința inculpatului Fluerari Andrei să fie încetată cauza penală cu liberarea de răspundere penală în baza art. 217 alin. (5) Cod penal, din următoarele motive:

- la individualizarea pedepsei, instanța de apel a ignorat prevederile art. 6, 7, 61, 75 – 78 Cod penal. Or, prima instanță, la stabilirea pedepsei a luat în considerare faptul că potrivit revendicării inculpatul anterior nu a fost tras la răspundere penală, potrivit materialelor din dosar s-a stabilit că acesta la evidența medicului psihiatru nu se află, iar ca circumstanțe atenuante instanța a stabilit, căința sinceră, circumstanțe agravante nu a fost stabilite. La fel, inculpatul a recunoscut vina, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, se căiește de cele comise, a conștientizat caracterul ilicit al faptelor sale, a contribuit activ la desfășurarea urmăririi penale, ca urmare a infracțiunii comise nu au avut loc careva consecințe grave. Mai mult, inculpatul Fluerari Andrei are la întreținere trei copii minori împreună cu mama acestor copii, care suferă de o boală gravă (cancer), comiterea faptei se datorează unui concurs accidental de împrejurări din viața sa, iar corectarea și corijarea acestuia este posibilă și fără izolarea de societate;

- la caz, sunt aplicabile prevederile art. 217 alin. (5) Cod penal, întrucât, fiind stopat (dar nu deținut) de către colaboratorii de poliție pentru prezentarea documentelor, inculpatul a declarat în mod benevol că are substanțe etnobotanice și le-a prezentat unui polițist. Acesta, însă, nu a întocmit pe loc un document privind predarea benevolă a substanțelor interzise, ci l-a invitat pe inculpat la poliție, unde au fost întocmite documentele relevante. În același timp, pe lângă eliberarea benevolă a etnobotanicelor, inculpatul a contribuit în mod activ la dezvăluirea infracțiunii, a raportat în detaliu despre circumstanțele comiterii acesteia și a prezentat de pe telefonul său discuția cu vânzătorul analogilor drogurilor.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință *procurorul*, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În acest sens, a argumentat că instanța de apel, judecând cauza, și-a motivat corect soluția, bazându-se pe cumulul de probe administrate la cauza penală, ceea ce denotă faptul că instanța de apel just a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei penale, și corespunzător corect a stabilit vinovăția inculpatului Fluerari Andrei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal.

Cât privește soluție instanței de apel, referitor la categoria și mărimea pedepsei stabilite inculpatului, acuzarea consideră că corespunde prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiind argumentată suficient prin prisma principiilor și criteriilor de individualizare a pedepsei. Astfel, consideră că pedeapsa aplicată este una echitabilă.

Ce ține de solicitarea recurentului de a aplica prevederile art. 217 alin. (5) Cod penal, susține că este neîntemeiată, din motiv că din declarațiile inculpatului reiese că acesta a fost reținut în cadrul controlului efectuat de către colaboratorii poliției, în posesia căruia au fost depistate substanțe narcotice.

7. Judecând recursul ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.*

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi-evazivi, reprezintă motiv de casare.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit atestă că titularul acestuia invocă în calitate de temeiuri pentru casarea hotărârilor instanțelor de fond art. 427 alin. (1), pct. 6), 10), 11) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: *6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluție ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluție instanței; 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; 11) persoana condamnată a*

fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege.

Verificând legalitatea deciziei atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit constată că temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată, în sensul că *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Așadar, având în vedere că autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, Colegiul penal lărgit nu se va expune referitor la aceste aspecte, dar va analiza minuțios argumentele recurentului în privința deciziei instanței de apel referitor la chestiunea de individualizare a pedepsei, reținând următoarele considerațiuni.

Cu referire la argumentele inculpatului privind aplicarea prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal, Colegiul penal lărgit le apreciază ca fiind neîntemeiate, întrucât în speță a fost stabilit cu certitudine că inculpatul nu a predat benevol cantitatea deosebit de mare a etnobotanicelor (46,80 gr.), dar aflându-se pe str. Industrială 14/1, mun. Chișinău, a fost stopat de către angajații Batalionului de Patrulare și Reacționare Operativă al DP a mun. Chișinău și condus la Inspectoratul de Poliție Ciocana unde a predat substanța menționată.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 217 alin.(5) Cod penal, *persoana care a săvârșit acțiunile prevăzute la art. 217 sau 217¹ Cod penal este liberată de răspundere penală dacă a contribuit activ la descoperirea sau contracararea infracțiunii ce ține de circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, după caz, prin: autodenunțare, predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, indicare a sursei de procurare a acestor substanțe, la divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, la indicarea mijloacelor bănești, a bunurilor sau a veniturilor rezultate din infracțiune. Nu poate fi considerată predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora ridicarea acestora la reținerea persoanei, precum și la efectuarea acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea lor.*

Raportând aceste prevederi legale la materialele cauzei și analizându-le prin prisma acestui aspect, Colegiul penal lărgit atestă că alegațiile recurentului nu pot fi acceptate, or acestea se întemeiază doar pe o apreciere subiectivă a prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal.

Subsidiar, instanța de recurs ordinar ține să sublinieze că în acțiunile inculpatului nu au fost distinse circumstanțe care pot fi catalogate drept temei de aplicare a prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal, astfel, nu poate fi considerată contribuire activă la descoperirea sau contracararea infracțiunii comportamentul activ al condamnatului în contracararea infracțiunii, descoperirea coparticipanților și identificarea altor persoane implicate la comiterea infracțiunii, la etapa urmăririi penale cât și a judecării cauzei, reieșind din considerentul că acest comportament se datorează circumstanțelor reținerii sale, și nu anterior producerii acestui fapt, or, norma penală menționată prescrie că nu poate fi considerată predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora ridicarea acestora la reținerea persoanei, precum și la efectuarea acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea lor.

Sub acest aspect urmând a fi evidențiat că, acțiunea de predare a avut loc doar după interacționarea inculpatului cu angajații Batalionului de Patrulare și

Reacționare Operativă al DP a mun. Chișinău, și nu din inițiativa proprie a inculpatului.

Cu referire la pedeapsa aplicată și modalitatea de executare a acesteia, Colegiul penal lărgit notează că potrivit art. 75 Cod penal, *prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.*

Pedeapsa aplicată trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Astfel, instanța de recurs ordinar remarcă faptul că, principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. art. 62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei și depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost săvârșită, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere și persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

Ulterior, după stabilirea duratei și cuantumului pedepsei, în cazul aplicării pedepsei închisorii, continuă operațiunea de individualizare, *dar sub aspectul modului de executare a pedepsei*, prin soluționarea chestiunii dacă pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie executată real or, în perspectiva personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei în privința vinovatului pentru o perioadă de probațiune.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, *la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, poate ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită și poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.*

În formarea unei convingeri privind aplicarea sau neaplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de Lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte și după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit subliniază că potrivit principiului umanismului, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului.

Raportând dispozițiile legale aplicabile la caz, Colegiul penal lărgit reține că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, personalității și comportamentului inculpatului, astfel corect a adoptat soluția de condamnare a inculpatului Fluerari Andrei în baza art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce vizează gestionarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe un termen de 5 ani, iar în temeiul art. 90 din Codul penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 5 ani, menționând, în acest sens, că *”având în vedere că Fluerari Andrei s-a prezentat în ședințele de judecată, antecedentele penale sunt stinse, are la întreținere doi copii minori, lucrează neoficial, prima instanță consideră că pentru a restabili echitatea socială și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, este necesar de a-i stabili pedeapsa cu închisoare cu aplicarea art. 90 Cod penal. Respectiv, nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa reală a închisorii, stabilindu-i un termen de probațiune de 5 (cinci) ani, pe parcursul căruia condamnatul va fi obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent”*.

În aserțiunea dată, Colegiul penal lărgit atestă că este prematură concluzia instanței de apel, potrivit căreia, corijarea inculpatului este posibilă doar prin excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal.

Analizând decizia instanței de apel sub aspectul excluderii art. 90 Cod penal, în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că soluția instanței de apel este neîntemeiată, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de dispoziția art. art. 7, 61, 75 Cod penal, scopul Legii penale de corectare și reeducare a inculpatului fiind posibil de atins fără izolarea de familie și societate, asupra căruia planează pedeapsa cu închisoare de 3 ani, pe întreaga perioadă de executare a probațiunii de 5 ani.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit ține să sublinieze că instanța de apel insuficient a abordat persoana celui vinovat, și nu a luat în considerație faptul că inculpatul a recunoscut vina, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, s-a căit de cele comise, a conștientizat caracterul ilicit al faptelor sale, nu au avut loc careva consecințe grave.

Mai mult ca atât, Colegiul penal lărgit reține că, este angajat în câmpul muncii la SRL”APEXPRO” – maestru, fiind unicul întreținător al familiei având trei copii minori (f.d.216) și se află la evidența IMSP DRN din 11.11.2002 – consumator de hașiș, fapt ce determină aplicarea principiului umanismului.

Tot în acest sens, se menționează că instanța de apel la individualizarea pedepsei greșit a statuat că prima instanță a omis faptul condamnării anterioare a inculpatului Fluerari Andrei pentru comiterea unei infracțiuni similare pedeapsa stabilită fiind suspendată pe o perioadă de probațiune de 2 ani, și faptul că în privința inculpatului la moment sunt intentate mai multe cauze penale. Or, potrivit revendicării (f. d. 57) se constată că anterior inculpatul a comis două infracțiuni (a.2002), însă antecedentele penale sunt stinse, astfel, în conformitate cu prevederile art.111 alin. (3) Cod penal, stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturile legate de antecedentele penale.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar notează că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin Lege de a demonstra că infracțiunea săvârșită de ei este un incident în viața

acestora, oferindu-le posibilitate de a se manifesta în stricta exercitare a Legii și a demonstra pe viitor că sunt cetățeni demni ai societății.

În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei, instanța, după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal, se referă la pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței dacă scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Rezumând cele relatate supra, Colegiul penal lărgit constată că la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului *Fluerari Andrei* în prezenta speță, instanță de apel nu a indicat suficient motivele excluderii aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința acestuia.

În concluzie, Colegiul penal lărgit statuează că pedeapsa stabilită de către instanța de apel cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, nu este echitabilă, deoarece nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în Lege, fapt ce poate crea consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În sensul vizat, Colegiul penal lărgit statuează că pedeapsa individualizată de prima instanță corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, iar concluzia instanței de apel, precum că scopul corectării și reeducării inculpatului nu poate fi realizat cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, este una neîntemeiată.

În acest context, instanța de recurs ordinar consideră că recursul declarat de către inculpatul *Fluerari Andrei* urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și cu menținerea sentinței primei instanțe.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1), pct.2), lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Se admite recursul ordinar declarat de către inculpatul *Fluerari Andrei*.

Se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Fluerari Andrei xxxxx**, cu menținerea sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 21 aprilie 2021, prin care:

Fluerari Andrei xxxxx a fost recunoscut vinovat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi, prin aplicarea art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, a fost condamnat la **3** (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce vizează gestionarea drogurilor, etnobotanicelor s-au analogii acestora pe un termen de **5** (cinci) ani.

Conform prevederilor art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de **5** (cinci) ani.

S-a dispus încasarea din contul lui *Fluerari Andrei xxxxx* în beneficiul *Statului* suma de **1680** (una mie șase sute optzeci) lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Fluerari Andrei xxxxx urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă în privința acestuia nu este aplicată o altă măsură preventivă arestul sau pedeapsa – închisoare, în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 23 iunie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Dosarul nr. Ira-2280/2022
1-21032446-01-Ira-24122021

12 mai 2022

mun. Chișinău

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Cobzac Elena

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală, în cauza penală în privința lui **Fluerari Andrei xxxxx**.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 mai 2022, a fost admis recursul ordinar declarat de către inculpatul Fluerari Andrei, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui Fluerari Andrei, cu menținerea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 aprilie 2021, prin care: Fluerari Andrei a fost recunoscut vinovat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi, prin aplicarea art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, a fost condamnat la 3 (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce vizează gestionarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora pe un termen de 5 (cinci) ani. Conform prevederilor art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 5 (cinci) ani. S-a dispus încasarea din contul lui Fluerari Andrei în beneficiul Statului suma de 1680 (una mie șase sute optzeci) lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. Am semnat decizia conform prevederilor art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală, dar, cu privire la soluția adoptată, îmi exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece consider că recursul ordinar declarat de către inculpatul Fluerari Andrei, urma a fi respins ca inadmisibil cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2021.

3. Având în vedere materialele cauzei, consider corectă soluția instanței de apel, prin care a fost admis apelul declarat de către procuror, casată sentința în partea aplicării pedepsei și a fost pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: lui Fluerari Andrei, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce vizează gestionarea substanțelor narcotice, etnobotanicelor sau analogilor acestora, pe un termen de 5 ani. În rest, sentința a fost menținută.

4. Or, analizând argumentele invocate în recursul ordinar declarat, privind nemotivarea deciziei în partea pedepsei aplicate de către instanța de apel, în privința

inculpatului Fluerari Andrei, consider că motivele reflectate în recurs și opinia subiectivă a recurentului asupra pedepsei stabilite inculpatului nu constituie în acest sens, temei de intervenire în decizia instanței de apel. Mai mult, instanța de apel admitând apelul procurorului Ghimp Iulia, și-a motivat soluția detaliat, iar careva temei de a considera că concluzia instanței de apel este eronată, la caz lipsesc.

Așadar, din materialele cauzei se atestă faptul, că inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Totodată, menționez că infracțiunea de care a fost recunoscut vinovat inculpatul, se clasifică ca gravă, care se atribuie la capitolul infracțiuni contra sănătății publice și convețuirii sociale, astfel instanțele de judecată trebuie să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvârșit infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave.

Din conținutul părții descriptive a deciziei, la capitolul stabilirii pedepsei inculpatului, instanța de apel a menționat că la stabilirea pedepsei instanța de fond nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, respectiv nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Studiind minuțios lucrările dosarului, în raport cu concluziile instanței de apel, consider, că instanța ierarhic inferioară, la adoptarea soluției în partea stabilirii pedepsei inculpatului, a ținut cont de toate criteriile de individualizare a pedepsei și corect a stabilit pedeapsa, care este în limitele legii, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, de gradul și pericolul social al infracțiunii comise, temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, la caz lipsesc, or instanța de apel și-a motivat soluția în acest sens.

Consider că recursul declarat de inculpatul Fluerari Andrei nu este motivat, iar argumentele invocate nu sunt în măsură să răstoarne soluția adoptată și nu constituie temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal.

Totodată, menționez că aplicarea suspendării condiționate a pedepsei stabilită inculpatului nu este una echitabilă în raport cu cele săvârșite, la stabilirea ei prima instanță și instanța de recurs ordinar urmasă să țină cont atât de scopul preventiv și educativ al pedepsei, de împrejurările în care a fost comisă fapta, circumstanțele cauzei, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și de pericolul social pe care îl prezintă inculpatul în societate, de personalitatea inculpatului

Fluerari Andrei, care nu este la prima abatere, anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară, precum și de faptul că traficul ilicit de substanțe narcotice și consumul abuziv de droguri este problema majoră a societății, care și menține tendințele de influență negativă atât asupra situației infracționale, cât și asupra sănătății publice.

Având în vedere cele menționate cât și materialele cauzei, consider că doar prin executarea reală a pedepsei, inculpatul va conștientiza gravitatea acțiunilor sale, precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel că, careva încălcări pe care le invocă recurentul nu se regăsesc în speța dată, iar la caz nu este identificată vreo eroare gravă de drept, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate prin prisma temeiurilor de casare prevăzute de lege, iar argumentele inculpatului în ce privește aplicarea pedepsei incorecte sunt neîntemeiate, fără a fi indicate erori de drept concrete, ce ar servi temei de implicare a instanței de recurs în soluția adoptată.

Pentru aceste motive am optat pentru respingerea ca inadmisibil a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe Fluerari Andrei, cu menținerea deciziei instanței de apel, ca fiind legală și întemeiată.

Judecător

Cobzac Elena